

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **S. spol. s r.o.**, so sídlom v M., proti žalovanej **M., a.s.**, so sídlom v M., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 5 C 115/2004, o dovolaní M., s.r.o., so sídlom v Ž., zastúpenej Mgr. R. K., advokátom so sídlom v Ž., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. októbra 2008 sp.zn. 7 Co 162/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin rozsudkom zo 7. septembra 2005 č.k. 5 C 115/04-80 určil vlastníctvo žalobkyne k nehnuteľnosti – budove súpisné číslo X., nachádzajúcej sa na pozemku zapísanému v katastri nehnuteľností Správy katastra M. na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – zastavaná plocha o výmere X. m². Zároveň rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania 500,-- Sk (16,60 EUR) do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a že žalobkyňi sa nepriznáva náhrada trov právneho zastúpenia.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením z 22. októbra 2008 sp.zn. 7 Co 162/2008 na odvolanie žalobkyne a obchodnej spoločnosti M., s.r.o., rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žalobkyňi nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia zrušil a v tejto časti vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol, že neprípúšťa do konania ako vedľajšiu účastníčku spoločnosť M., s.r.o., so sídlom v Ž., a že odvolanie tohto subjektu odmieta. Splnenie podmienok pre rozhodovanie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva obchodnej spoločnosti M., s.r.o. v konaní na strane

žalovanej odôvodnil námietkou neprípustnosti jej vstupu do konania ako vedľajšej účastníčky vznesenej samotnou žalovanou. Neprípustenie uvedenej spoločnosti do konania ako vedľajšej účastníčky potom odôvodnil nedostatkom jej kvalifikovaného (právneho) záujmu na výsledku sporu z dôvodov nesúhlasu žalovanej ako hlavnej účastníčky s vedľajším účastníctvom na jej strane a z dôvodov nezáväznosti rozsudku súdu prvého stupňa pre túto spoločnosť. V dôsledku rozhodnutia o neprípustení do konania ako vedľajšej účastníčky ju zároveň považoval za neoprávnenú osobu na podanie odvolania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie M., s.r.o. Dovoláním napadla výroky uznesenia krajského súdu o jej neprípustení do konania ako vedľajšej účastníčky a o odmietnutí jej odvolania. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietala, že neprípustením vstupu do konania ako vedľajšej účastníčky a odmietnutím odvolania jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, a že mala právny záujem na výsledku konania, pretože rozhodnutím prvostupňového súdu môže byť spochybnené jej vlastnícke právo, resp. nároky tretích osôb, ktorým nehnuteľnosti medzičasom odpredala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/ O.s.p.], a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktorú poukazovala dovolateľka, keď z obsahu spisu je zrejmé, že v súvislosti s rozhodovaním o prípustnosti vedľajšieho účasti, jej nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Na rozdiel od procesnej situácie predchádzajúcej skoršiemu uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2005 sp.zn. 6 Co 474/2005 (ktoré bolo zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2006 sp.zn. 4 Cdo 33/2006 z dôvodu, že pre rozhodovanie o prípustnosti vedľajšieho účasti neboli splnené podmienky, pretože zo strany účastníkov nebola vznesená námietka tejto neprípustnosti) pre rozhodovanie o prípustnosti vedľajšieho účasti boli splnené podmienky, pretože žalovaná v priebehu ďalšieho konania namietla neprípustnosť vstupu obchodnej spoločnosti M., s.r.o. do konania ako vedľajšej účastníčky. Zákon neurčuje lehotu, v ktorej účastníci môžu namietť túto neprípustnosť, preto námietka žalovanej urobená po tom, čo sa dozvedela o oznámení označenej spoločnosti, že vstupuje do konania ako vedľajšia účastníčka na jej strane, bola uplatnená včas. Za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať ani samotné rozhodnutie o neprípustnosti vstupu dovolateľky do konania ako vedľajšej účastníčky na strane žalovanej. Odvolací súd pri posudzovaní otázky jej právneho záujmu na výsledku sporu, t.j. právneho záujmu na víťazstve žalovanej v spore ako predpokladu prípustnosti vedľajšieho účasti, správne aplikoval a interpretoval ustanovenie § 93 O.s.p., pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Aj podľa názoru dovolacieho súdu tento právny záujem nie je daný, pretože rozhodnutím o určení vlastníckeho práva, majúcim len deklaratórnu povahu, ktoré nie je pre dovolateľku záväzné (keďže nebola účastníčkou konania), navyše za situácie, keď podľa vlastného tvrdenia už nie je vlastníčkou nehnuteľností (ktoré boli predmetom určovacej žaloby), nemôže byť dotknuté jej právne postavenie. Okrem toho jej nič nebráni, aby sa prípadnej ochrany svojich práv domáhala samostatnou žalobou. Nevyhnutným dôsledkom rozhodnutia o nepripustení jej vstupu do konania ako vedľajšej účastníčky bolo potom aj rozhodnutie o odmietnutí jej odvolania ako opravného prostriedku podaného neoprávnenou osobou. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účasti sa subjekt, ktorý prejavil vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník, stáva takýmto účastníkom až rozhodnutím súdu o prípustnosti vedľajšieho účasti. Preto ani správnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie M., s.r.o. podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová